

నేను

రచన :

బి. వి. వి. ఆర్. సుబ్బారావు

నేను... అంటే యెవరంటారా....? నా పేరు చెప్పడమెందుకు? మీరు కాదుకాదు యీ లోకాని కంతటికీ తెలుసునుగా... నేను ఒక దొంగనని... పాపాత్మురాలినని... మీరు యెన్ని అనుకొన్నా నాకు భయంలేదు... యీ పిరికిలోకం నన్ను గురించి యెందుకో యీ గుసగుసలు...

“ఘ్యాక్టరీలో దొంగతనం చేసింది.... పట్టవచ్చిన యజమానిని కొట్టిన పాపాత్మురాలు.... యిటువంటి దొంగముండకు ఆశ్రయమివ్వడము ఆ మేనేజరుదే తప్ప...” అంటూ యింకా అనేక విధాలు ఆడిపోసు

కొంటున్నారనికదూ.... “అందుకే మూజేళ్లు కఠిన శిక్ష పడింది....” అంటూ సంతోషిస్తున్నారు... అవునా?... నిజం మీరే మెరుగుదురు....?

మా అనురాగదాంపత్యం చూడలేక భగవంతుడు కళ్ళలో నిప్పులుపోసుకొని నా పునిశ్రీ తనాన్ని నా 25 యేటనే పుటుక్కున తెంపేశాడు... జీవనోపాధిలేక.... ఆ ఘ్యాక్టరీ కూలీగా చేరవలసి వచ్చింది... పని కష్టమనిపించినా రోజూవుండే పని కదా అని సరిపెట్టుకొనేదాన్ని... కాని కూలీలు కాళ్ళే ప్రతిరక్తపు చెమటబిందువే యీ ధనమధాంధుల ఆనందాశ్రువులకు అనుచిత భోగవిలాసాలకు కారణమని గ్రహించాను. కూలీల మంచిచెడ్డలతోను... కష్టసుఖాలతోను... యజమానులకేమీ నిమిత్తం లేదు....

నేను కూలీగా చేరిన మొదటిరోజుల్లో మా బ్లాకు మేస్త్రీకి నన్ను చూస్తే కన్నుకుట్టింది....

ఒకనాటిరాత్రి మా యింటికివచ్చి నన్ను బలవంతం చెయ్యబోయాడు.... నేను అవతలకి పొమ్మని తిడుతూవుంటే నన్ను యేదో ఘ్యాక్టరీలో మంచి కూలి యిప్పిస్తానని..... ఉద్ధరించేస్తానని.... యెన్నో విధాల మేలుచేస్తానని చెప్పబోతున్నాడు.... నేను గట్టిగా అరచి అల్లరిపెట్టచూస్తే అప్పుడు పారిపోయేడు... ఆనాటినుండి నామీద యెన్నో తేనిపోని నేరాలు కల్పించి యజమానితో చెప్తూవుండేవాడు.. కాని లాభం లేకపోయింది. యజమానికి నామీద దయ యెక్కువ... కారణం?? ఏమో!!!

ఇలా ఒకనెల గడిచింది. ఆవేళ ఘ్యాక్టరీలో నాకు నెట్ డ్యూటీ పడింది.... ఆవేళ రాత్రి 12 గం

ఈ శ్వర్ను

రత్న పురుష లేహ్యం

కుక్క నష్టము, మలబద్ధము, నరముల బలహీనత, వీరసము తగ్గించి, బలము, కండపుష్టి, రక్తము, వీర్యవృద్ధి నిచ్చును.

గనో క్వెల్

అన్ని నెగలను అద్భుతముగ తగ్గించును. ఇత రోషధములకు లోబడనికేసులలో సహితము యిది ముదుర్చును. మూత్రనాళమందలి మంట, రసవంటి చెడ్డనీరు స్రవించుట అద్భుతముగ తగ్గించును.

కుముద

శ్రీల తేల్ల, ఎర్రకుసుమలు, ఆకాలబహిష్ట, ఋతుకూల, వెన్నునొప్పి, గుండెనొప్పి తగ్గించును. ఋతురక్తమును జారీచేయును. గర్భపాతమును కాకుండచేయును.

అన్ని గొప్ప మందులసాఫలయందును దొరకును.

ఈ శ్వరఫార్మసీ

పి. వి. 127 మద్రాసు.

అవుతుంది... నేను పనిమీద ఒక బ్లాకునుండి మరి యొక బ్లాకుకు పోతున్నా. ఇంతలో మా ఫ్యాక్టరీ మేనేజరు (యజమాని) ఎదురొచ్చాడు.....

“ఇదిగో...యిలారా... నీతో ... మాట్లాడాలి...” అంటూ కూడా మేడమిది తన ఆఫీసు గదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు... తలుపులువేసి... తన కామాన్ని వెలికక్కాడు... నేను అనేకవిధాల బ్రతిమాలాను... అటువంటి నీచురాల్నికాదు—మానాన్ని అమ్ముకొనే పతితనుకాదు.... అన్నయ్యగారూ... అనివీడ్చేను.... ప్రాధేయపడ్డాను. లాలించాను... యిది మంచిపనికాదు అని బోధించాను ... అనేకవిధాల ఆశచూపాడు.... ఇసుపపెట్టెలో నుండి 200 రూ... నోట్లును... తీసి బైటపజేకాడు... కాని నేను లోంగరేదు.... యిక భలాత్కరించబోయాడు.... ఇక సహించలేక గతించిన నాభర్తకు ద్రోహం చెయ్యలేక... యిక అన్యమార్గంలేక అక్కజేవున్న గాజు సీసాతో అతిన్ని కొట్టినమాట నిజమే... కాదనను. అతనికి గాయాలు తగిలాయి... కాని ఆ పాపాత్ము

డికి యిక నైనా బుద్ధివచ్చిందా ... కోర్టు ఎక్కించాడు.....

“అతడు ఆఫీసులో నిద్రపోతూవుంటే... నేను దొంగతనంగా 200 రూ... అపహరించి పారిపోచూడగా అతడు మేల్కొని నన్ను పట్టచూస్తే అతణ్ణి కొట్టినానని” న్యాయమూర్తులు తీర్పుచెప్పి డబ్బు అపహరించచూచిందేకాకుండా ఫ్యాక్టరీ యజమానిని కొట్టినందుకు... మూడు సంవత్సరాలు ... కఠినశిక్ష విధించారు...

నేను యిప్పుడు ఒక ఖైదీని... పోలీసులు నా చేతులకు సంకెళ్లు వెయ్యకలిగారు గాని నాకీలాన్ని పాడుచెయ్యలేదు... నన్ను నాల్గుగోడలమధ్య బానిసనుచేశారు కాని... నా మనోభావాన్ని అరికట్టలేదు... మీ అందరిదృష్టిలోనూ నేను ఖైదీనే... మీరందరూ నన్ను ఎన్ని అసుకొన్నా నాకేంతలవంపుకాదు ఎందుచేతనంటారా? మీరు ధనమధాంధులకు దోసోహంచేసి త్రాగుబోతులకు తలలాగ్నే రకంకదూ... అందుచేత... —

వస్తోంది!

త్వరలోనే!!

వస్తోంది!!!

తెలుగుటాకీ

[స చిత్ర మాస పత్రిక]

తెలుగు కళలతో, తెలుగు కథలతో, తెలుగు హాస్యంతో, తెలుగు చిత్రాలతో, తెలుగు దేశ సమస్యలతో, తెలుగులు వెగులతో, తెలుగు పోకడలతో, తెలుగు నడకలతో, తెలుగు పాఠకుల దివ్యదర్శనానికి అతిత్వరలోనే వస్తోంది.

తెలుగుటాకీ వెల 4 అణాలు

రచయితలంతా తమతమ రచనలను వెంటనే పంపవలెను. అన్ని చోట్లా ఏజంట్లు కావాలి. వెంటనే వివరములకు ప్రాయండి.

43, ఆచారప్పన్ వీధి, జి. టి., మదరాసు.